

บทที่ 334

“ความรักที่ปราศจากเงื่อนไข” ที่คริสตจักรบ้านปรารธนา

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ก่อนสิ้นปี 2015 ลูกได้รับการติดต่อจากศิษยาภิบาลของคริสตจักรบ้านปรารธนาที่เคยเชิญลูกไปพูดแบ่งปันครั้งหนึ่งเมื่อปีที่แล้ว ขอเชิญลูกไปพูดอีกครั้งในปี 2016 ในวันที่ 14 ก.พ. วันวาเลนไทน์หรือวันแห่งความรักในเรื่องความรักของพระเจ้า ลูกตอบตกลงทันทีด้วยความเต็มใจ แต่เนื่องจากในขณะนั้น ลูกกำลังเตรียมตัวจะไปเป็นพยานในงานชุมนุมศีลมหาสนิทโลกที่เมืองเซบูในปลายเดือนม.ค. 2016 ลูกจึงรอให้เสร็จงานนี้ก่อนแล้วค่อยมาเตรียมคำแบ่งปัน

สำหรับลูก การได้รับเชิญไปแบ่งปันแต่ละครั้ง ไม่ว่าจะเป็นที่ใด ไม่ว่าจะจะมีผู้ฟังกี่คน ไม่ว่าจะผู้ฟังจะเป็นเยาวชนหรือผู้ใหญ่ และไม่ว่าผู้ฟังจะเป็นพี่น้องคริสเตียนหรือคาทอลิก ลูกจะถือว่าเป็นการรับใช้พระองค์ ดังนั้นลูกจะเตรียมตัวเป็นอย่างดีเพื่อเป็นการถวายเกียรติแด่พระองค์ทั้งครบอย่างเต็มที่ความสามารถของลูก 😊

หลังจากกลับจากงานชุมนุมศีลมหาสนิทโลก ลูกจึงมาเตรียมตัวสำหรับการพูดแบ่งปันที่คริสตจักรบ้านปรารธนา คุณหมอดิษยาภิบาลให้เวลาลูกเต็มๆ 2 ชม. ช่วงเช้า 1 ชม. ในเวลาปกติที่ท่านเทศน์ และอีก 1 ชม. ในช่วงเวลาบ่ายในเวลาที่เหมาะสมของคริสตจักรเรียนพระคัมภีร์

อันที่จริง หากได้ยินหัวข้อ “ความรักของพระเจ้า” จะรู้สึกว่าเป็นหัวข้อที่ไม่ยาก เพราะพวกเราคริสตชนก็ทราบอยู่แล้วว่าพระเจ้าทรงรักมนุษย์มากเพียงใด มากจนถึงส่งพระบุตรองค์เดียวลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ และสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปพวกเรา แต่...หลังจากประโยคที่เป็นรหัสธรรมที่ลึกล้ำและลึกซึ้งที่สุดนี้แล้ว ลูกจะพูดอะไรเป็นเวลาถึง 2 ชม.ล่ะ?

คุณพ่อที่ลูกเคารพรักได้ให้คำแนะนำถึงความหมายของคำว่า “ความรัก” ตามพระวรสารและแน่นอนหนึ่งในบทพระวาจาที่เกี่ยวกับความรักที่คริสตชนนำมาอ้างถึงมากที่สุด คือ 1 โครินธ์ 13:4 “ความรักย่อมอดทน มีใจเอื้อเพื่อไม่โอ้อวด ไม่โอ้อวดตัวเอง ไม่จองหอง ...” ก็อยู่ในนั้นด้วย

ลูกคิดอยู่หลายวันและเช่นเดียวกับการจะไปแบ่งปันทุกครั้งสวดทูลขอพระจิตเจ้าให้ช่วยลูกด้วย ลูกมีความรู้สึกว่าจะหากลูกไปพูดถึงความหมายของ “ความรัก” หรือ “ความรัก” ที่ควรจะเป็นตามในพระคัมภีร์ ลูกก็จะไปทำหน้าที่ซ้ำกับพระสงฆ์ นักบวช หรือศาสนาจารย์ ซึ่งลูกไม่ใช่เป็นนักบวชหรือศาสนาจารย์ ลูกเป็นเพียงฆราวาสตัวเล็ก ๆ คนหนึ่งที่เป็นได้แค่การเป็นพยาน ลูกจะไปเทศน์สอนใครไม่ได้ เมื่อเห็นบทบาทตัวเองชัดเช่นนี้ ลูกทราบทันทีว่าเป็นการทรงนำของพระจิตเจ้า 😊

จากหัวข้อที่คุณหมอดิษยาภิบาลกำหนดให้ตอนหลัง “ความรักที่ปราศจากเงื่อนไข” ลูกจึงได้เตรียมการแบ่งปันโดยใช้ชีวิตของตนเองเป็นพยานถึงหัวข้อนี้ แต่การแบ่งปันให้พี่น้องคริสเตียนฟังนั้น ถ้าไม่มีพระวาจาของพระเจ้าจากพระคัมภีร์เป็นหลัก ก็คงจะไม่เข้าถึงบริบทการนมัสการพระเจ้าในหลักปฏิบัติของคริสเตียน ดังนั้น ลูกจึง

เริ่มต้นการแบ่งปันโดยนำเอาพระวาจาจากพระคัมภีร์ 20 บท ที่กล่าวถึง “ความรักของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์” มาปูเป็นพื้นฐานให้เป็นที่ประจักษ์แก่ทุกคนว่า พระเจ้าทรงรักมนุษย์เพียงใด ลูกบอกผู้ฟังว่า อันที่จริงมีพระวาจาอีกมากที่กล่าวถึงเรื่องนี้ แต่ขอหยิบยกมาเพียง 20 บท เพราะมีฉะนั้นแล้วจะแย่งหน้าที่คุณหมอดิษยาภิบาล 😊 และศัพท์ที่ใช้ก็เป็นภาษาของพี่น้องคริสเตียน เป็นต้นว่า “พระเจ้าเจ้า” ก็เป็น “พระวิญญาณบริสุทธิ์” พระวาจาก็เป็น “พระคำ” หรือ “พระวาจา” และพระวาจาทุกบทก็มาจากพระคัมภีร์ฉบับคริสเตียน

หลังจากได้ปูพื้นฐานด้วยพระวาจาทั้ง 20 บท ถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์แล้ว ลูกก็ได้นำประสบการณ์ชีวิตของลูกมาเป็นพยานว่า ทุกขั้นตอนพระเจ้าทรงรักลูกเพียงใด แม้ในช่วงที่ทุกข์ที่สุดที่คิดจะปลิดชีวิตตัวเอง ลูกก็ได้รับสัมผัสความรักจากพระองค์จึงรอดพ้นมาได้ การที่สามารถให้อภัยผู้ที่ทำร้ายลูกหรือผู้ที่ลูกรักมาก แต่กลับทิ้งลูกไปในยามที่ลูกต้องการกำลังใจจากเขามากที่สุดได้ ก็เพราะพระพรหรรษาของพระเจ้าที่เป็นหลักอยู่เบื้องหลังมโนธรรมของลูก เพราะมีฉะนั้นแล้ว คงเป็นไปได้ที่ลูกจะสามารถให้อภัยพวกเขาเหล่านั้นได้ และ.....

ลูกจบลงด้วยการเปรียบเทียบว่า หากมีใครคนหนึ่งรักเราเหลือเกิน แต่เราไม่รู้ ไม่รู้รักเขาตอบ เราจะทราบหรือได้สัมผัสถึงความรักที่เขาผู้นั้นมีให้แก่เราไหม? คำตอบคือ เราจะไม่ทราบเลย เพราะเราปฏิเสธความรักของเขาไปแล้ว เท่ากับปิดประตูไม่ให้ความรักของคนผู้นั้นเข้ามาสัมผัสหัวใจของเราได้ ฉะนั้นใดก็ฉะนั้น กับความรักของพระเป็นเจ้า หากเราต้องการความรักหรือพระพรจากพระเจ้า แต่เราไม่เปิดใจรับพระองค์มาเป็นหลักในจิตใจในการดำรงชีวิตของเรา หรือไม่รักพระองค์อย่างสุดจิตสุดใจแล้ว เราจะได้รับหรือสัมผัสความรักของพระองค์ได้อย่างไร?

ช่วงระหว่างพักเที่ยง มีสมาชิกมากอดและมาร้องไห้บอกกับลูกว่า พระวาจาบทหนึ่งที่ลูกหยิบยกเป็นตัวอย่างนั้นโดนใจเธอมาก

“ผู้ชอบธรรมล้มลงเจ็ดครั้ง แล้วก็ลุกขึ้นอีก” สุภาษิต 24:16

เธอขอให้ลูกช่วยสวดอธิษฐานให้กับเธอ และบอกกับลูกว่า “ฉันจะลุกขึ้นมาอีกเช่นเดียวกับพี่ด้วยความรักของพระ” ลูกสัญญาว่าจะอธิษฐานเพื่อเธอ และยังมีอีกหลายคนมาขอออดลูก 😊

ตอนบ่ายลูกนำเอาพระวาจาที่ “โดนใจ” ในการดำรงชีวิตประจำวันหลายบทและขอให้สมาชิกขึ้นมาแบ่งปันถึงประสบการณ์ชีวิตจริง เป็นต้นว่า เคยสวดอธิษฐานให้คนที่ทำร้ายเราไหม? เคยถูกตบแก้มช้ำแล้วหันแก้มขวาให้ตบอีกไหม? เคยขอบคุณพระในสิ่งที่พระไม่ให้ไหม? ปรากฏว่าสมาชิกขึ้นมาแบ่งปันอย่างร้อนรนและเปิดเผย และสมาชิกได้ทราบถึงชีวิตของเพื่อนๆ ในสิ่งที่ไม่เคยทราบมาก่อนอย่างสนุกสนานในบรรยากาศศักดิ์สิทธิ์ของสถานที่ 😊😊😊

ลูกจบการแบ่งปันในวันนั้นโดยการประกาศว่า หากเราคริสตชนถอดกรอบความคิดว่าเราเป็นคาทอลิก เธอเป็นคริสเตียน เขาเป็น ... และหันมาคิดว่า เราต่างเป็นลูกของพระเจ้าองค์เดียวกัน อาจต่างกันบ้างในด้านพิธีกรรมและความเชื่อบางประการ พุดง่าย ๆ เราควรจะ “แสวงจุดร่วม สงวนจุดต่าง” โลกของเรานี้จะสงบสุขและมีความรักระหว่างมวลมนุษยชาติมากขึ้นขนาดไหน แทนความเกลียดชังและการเข่นฆ่ากันในทุกวันนี้

คืนนั้นก่อนนอน เช่นเดียวกับทุกคืน หลังสวดสายประจำสัปดาห์เสร็จ ลูกสวดภาวนาเงียบ ๆ ทูลต่อพระองค์ถึงสิ่งที่ลูกได้ทำเพื่อถวายเกียรติแด่พระองค์ในวันนั้น และต่อมาลูกก็ได้หลับไปด้วยหัวใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรักและรอยยิ้มของพระองค์ที่ลูกสัมผัสได้ 😊

ลูกรักพระองค์ที่สุดพระเจ้าข้า 😊😊😊

อาแมน

ลูกขอพร: อดทนนะ

